

Dobivanje dnevница u slučaju bolesti

Svi poslodavci se prije ili kasnije susreću s problemom odsutnosti zaposlenika zbog bolesti. Zakonom nije predviđena obveza poslodavca da osigura svoje zaposlenike, tj. poslodavci mogu, ali ne moraju osigurati zaposlenike za slučaj odsutnosti zbog bolesti. Ipak, veliki broj poslodavaca to čini.

Ako se odluče osigurati zaposlenike, mogu zaključiti kolektivni ugovor s osiguranjem tzv. «**Krankentaggeldversicherung**». Tada zaposlenike, u slučaju neskrivljene odsutnosti s zbog bolesti, plaća osiguranje umjesto poslodavca.

Ovo osiguranje može biti zaključeno od prvog dana odsutnosti s posla zbog bolesti ili po isteku određenog vremena – 3, 10, 30 dana ili 3 mjeseca. U tom dogovorenom vremenskom razdoblju zaposlenika plaća poslodavac, nakon toga zaposlenik dobiva dnevnice od osiguranja.

Najmanje 50% premije za ovo osiguranje plaća poslodavac, ostalo se odbija zaposleniku od bruto plaće.

Razlikujemo osiguranje putem **KTG** (socijalno osiguranje) ili **VVG** (privatno osiguranje).

- KVG osigurani dobivaju od osiguranja 720 dana dnevica u vremenskom razdoblju od 900 dana, nakon čega se osiguranje gasi. Uvjet za dobivanje je 50%-tina radna nesposobnost. Kod KVG osiguranih osiguranje i plaćanja se gase prestankom radnog odnosa.
- VVG osigurani mogu dobiti isplatu dnevica već od 25%-tine radne nesposobnosti zbog bolesti. Kod VVG osiguranih osiguranje ne plaća u slučaju novih bolesti, kod postojećih bolesti plaća dnevnice i dalje do najviše 730 dana, iako je radni odnos prestao, ali to može biti ugovorom i drukčije dogovoreno.

Prijelaz s kolektivnog na osobno, pojedinačno osiguranje

Nakon prestanka radnog odnosa postoji zakonska mogućnost prijelaza s kolektivnog ugovora na osobni, pojedinačni s tim da cijelokupni iznos premije dalje plaća sam zaposlenik. To je poslodavac dužan zaposleniku priopćiti.

Prije prijelaza s kolektivnog na osobni, pojedinačni ugovor, treba tražiti ponudu od osiguranja, jer premije mogu biti jako visoke.

Zaključenje pojedinačnog ugovora se preporuča ukoliko se premija može platiti, naročito kada se ostaje bez posla, jer osiguranje za nezaposlene u slučaju bolesti plaća samo 30 dana.

Dnevnice osiguranja u slučaju bolesti

Zaposlenik od osiguranja dobiva 80% plaće, i to samo ako sam nije skrivio radnu nesposobnost i odsutnost s posla. On mora donijeti liječničku potvrdu o bolesti najkasnije trećeg dana radne nesposobnosti, iako može biti predviđeno donošenje potvrde i od prvog dana bolesti. U slučaju da postoji sumnja vezana uz nesposobnost, poslodavac može tražiti pregled i kod drugog liječnika. Na dnevnice dobivene od osigurnja ne odbijaju se AHV/IV/EU doprinosi.

Ako poslodavac **ne osigura zaposlenike kod osiguranja**, dužan ih je sam plaćati određeno vrijeme, kako je propisano civilnim zakonom (OR). Njime je predviđeno da je poslodavac dužan platiti zaposleniku ako je kod njega zaposlen duže od 3 mjeseca ili se radi od početka o stalnom radnom odnosu 3 tjedna u prvoj godini zaposlenja, a poslije plaća ovisno o broju godina zaposlenja i skali koju primjenjuje.

U upotrebi su **Basler** (BL, BS), **Zürcher** (ZH, SH, TG) i **Bernerskala** (AG i ostali kantoni). Berner skala predviđa da zaposlenik koji zbog bolesti ne može raditi, dobivaće plaću od poslodavca kako slijedi:

- od 2 do 4 godine zaposlenja 2 mjeseca;
- od 5 do 9 godina 3 mjeseca;
- od 10 do 14 godine zaposlenja 4 mjeseca;

- od 15-19 godine 5 mjeseci;
- od 20. godine ukupno 6 mjeseci.

Valentina Matolić /06.2021